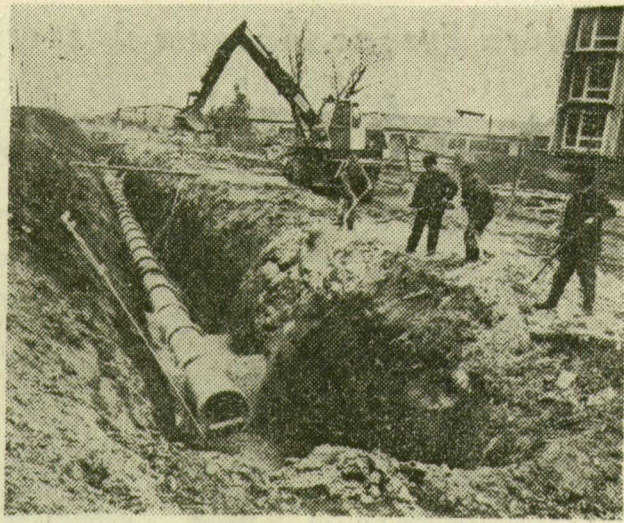

Az MSZBT megbeszélése

Kedden a Parlament Vadásztermében tanácskozott az MSZBT országos elnöksége. Apró Antal elnöki megnyitójában méltatta az SZKP XXVI. kongresszusának világpolitikai jelentőségét.

A továbbiakban Pozsgay Imre művelődési miniszter tájékoztatta a testületet a magyar-szovjet kulturális kapcsolatok alakulásáról, eredményeiről. Számunkra, a tudományos, a kulturális, az oktatási és a művészeti területeken egyaránt kiemeltkedő jelentősége van a magyar-szovjet kapcsolatoknak — hangsúlyozta.

Ezt követően számos hozzászólás hangzott el.

Szegeden tovább folytatódik a lakásépítési program. Az építkezés első fázisa, a csatorna- és vízműhálózat megépítése. Ezt a munkát segíti és meggyorsítja a tavasziasra fordult időjárás is. Képtünkön csatornavezeték építenek a DÉLÉP munkásai.

Kereskedelem, az ellátás fejlesztése

A kereskedelmi hálózat fejlesztése, az ellátás javítása egyike a folyamatosan megvalósítandó szegedi várospolitikai céloknak. Jelentős változást hozott e téren a tavalyi esztendő. Elég, ha a Domus és a Jókai utca Szeged Nagyáruház megnyitására utalunk. Felépítésükkel lényegesen javult az ellátás — esztendőnkön át húzódó gondokat sikerült orvosolni —, egyben lehetőség nyílt a Belváros meglévő, többnyire szűkös alapterületű boltjainak profilrendezésére, felújítására is. Tekintettel a népgazdaság, a tanács és a vállalatok korábban szűkösebb anyagi lehetőségeire idén, s az elkövetkező években arra kell törekednünk, hogy az ellátást túlzott beruházási költségek nélkül, egyszerűen gazdálkodva, a jelenlegi adottságokat okosabban kamatoztatva javítsuk.

Hogyan? Például a nem kereskedelmi célokra hasznosított helyiségek felszabadításával, kereskedelmi célokra. Így nyílt meg tavaly a BAV Dugonics téri lakberendezési áruház és a Széchenyi téri Amfora szaküzlet. S ez csak a kezdet, további háromezer négyzetméter alapterületet lehet még öt éven belül a lakosság kereskedelmi ellátásának szolgálataiba állítani. Lehetőség szerint minél több, a Belváros forgalmas helyén található irodát, raktárt, műhelyt kell üzlettel átalakítani. Járható megoldás továbbá az üzletek cseréje, az egymással közvetlenül szomszédos boltok összevonása. Miképpen a Széchenyi téri Kis-Dávid-palotában, május első hetében nyitó élelmiszer ABC esetében történt. Itt az Óraékszer egykori üzletével és a Cikta cipőbolttal növelték az élelmiszerüzlet alapterületét. Ugyanebben az épületben

kap helyet a Centrum Luxus Áruház, a tervek szerint jövő év közepén adják át. A szomszédos Kigyó-patika december végére készül el, Maradva a Kis-Dávid-palotánál, az épület Kiss Menyhért utcai frontján kismamák ellátását vállaló üzletet nyitnak.

A szabadteri játékok kezdetére remélhetőleg befejeződik a Csemege Kereskedelmi Vállalat Kárász utca—Széchenyi tér sarkán található édességboltjának rekonstrukciója is. A korábbinál nagyobb alapterülettel, az egykori üvegporcelán bolt helyiségeivel gyarapodva fogadja majd vásárlóit. Profilja változatlan marad, viszont teljesen új, egyedi lesz a berendezése. A munkálatokat figyelemmel kísérik a járókelők is észrevették talán, hogy az üzlet felújításával — városképi szempontoknak eleget téve — visszaillesztik az épület eredeti homlokzatát. Nemrég bezárták a Szeged és Vidéke AFÉSZ közelében, Széchenyi tér 17. szám alatt üzemelő élelmiszerboltját. Itt nincs lehetőség az alapterület növelésére, mód van viszont a belső technológia, a vásárlás körülményeinek egyszerű megváltoztatására. Felújítják az elektromos hálózatot, kifestik a helyiséget, és a Nagyáruház tetszetős, narancssárga bútoraihoz hasonló berendezéssel látják el. Ez persze csak esztétikai szempont — bár nem lényegtelen — fontosabb, hogy a korábbinál okosabban alakítsák ki az itt kínált áruk körét. A szűkös terület ésszerűbb kihasználására főként zöldséget, gyümölcsöt, csemegeáru forgalmaznak az április elejére várható nyitás után. A vegyi árukat — tekintettel az illatszer, és a háztartási boltok közelségére — teljes egészében kivonják a felújított üzletből. Teszik ezt az

úgyancsak az ellátás javítását szolgáló profilrendezés elképzeléseit szolgálva.

E szempontot veszik figyelembe a Kárász utca—Kölcsy utca sarkán található aprócska élelmiszerbolt közeljövőben kezdődő felújításakor is. A Kis-Dávid-palotában kialakított ABC megnyitását követően kezdenek a munkálatokhoz. Az ünnepi hetek kezdetére várható nyitás után már megváltozott profilja várja itt vásárlóit a szegedi ELIKER. Elsősorban hűtőszelvényeket, tejet és tejtermékeket forgalmaznak majd.

Szokbalt, pontosabban ipari mintabolt lesz a Komplet Kárász utcai gyermekcipő-üzletéből. Tekintettel a Nagyáruház bőséges cipőkínálatára a felújítás után — két hét múlva — a győri RICHARDS Finomposztógyár termékeit árusítják. Kissé távolabb, a Tanácsköztársaság útján, a NIMRÓD vadászolt mellett OFOTÉRT szaküzlet nyílik, a Szegedi Ipari Vásáron bemutatott komputeres szemvizsgáló készülékkel. Kereskedelmi és egészségügyi célokat egyaránt szolgál majd az idén nyitó üzlet.

Az Északi városrészben már áll az ELIKER leendő 1300 négyzetméter alapterületű ABC-áruházának szerkezete. Várhatóan a jövő év első felére kapcsolódhat az új üzlet az ellátásba. Az áruház előtt gyorskiszolgáló bisztró épül, a 266 négyzetméteres helyiség gazdája a Szeged és Vidéke AFÉSZ lesz. Ugyanitt, az I/B ütemben, a tízezeres lakóházak fogadósintjén szakboltokat, köztük hús-, sütemény-, papírboltot, élelmiszer- és könyvtárat alakítanak ki. Remélhetőleg még az idén. Újszegeden, az ELIKER 17. számú ABC-áruház új, 838 négyzetméter alapterületű szárnyal gazdagodott tavaly. Ez évben a felújított régi üzlethez kapcsolják az új létesítményt, s ezzel a környék lakosságának ellátását már lényegesen javíthatják.

A város kereskedelmi üzlethálózatának fejlesztése, korszerűsítése a jövőben folytatódik.

Ladányi Zsuzsa

Újjáalakult a népfrent honismereti bizottsága

A Hazafias Népfrent Csongrád megyei honismereti bizottsága tegnap, kedden délután tartotta újjáalakuló ülését dr. Hegyi Andrásnak, a bizottság titkárnak elnökletével. Ósz Károly, a Hazafias Népfrent megyei bizottságának titkárhelyettese tájékoztatta az újjáalakult bizottság tagjait a társadalmi testület feladatairól, célkitűzéseiről, majd dr. Juhász Antal, a bizottság elnöke értékelte az elmúlt évi munkát, s terjesztette elő az idei munkatervet. Ennek jegyében a népfrent megyei honismereti bizottsága többek között feltérképezi a megyében működő, művelődési házakban és iskolákban dolgo-

zó honismereti szakkörök tevékenységét, s igyekszik munkájukat koordinálni; megtekinti az ATIVIZIG vízügyi emlékhelyét, az ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkot és a kislelki darálómalomból átalakított falugyűjteményt.

Figyelemmel kísérik a helyi honismereti bizottságok tevékenységét, tudományos emlékléseket tartanak, Tápen honismereti napot szerveznek. Makó lesz a színpály az idei honismereti diáktáborban, a gyűjtők, feldolgozók tapasztalatcsereit az idén két alkalommal is megszervezik. A honismereti bizottság munkája kapcsolódik több rendezvényhez, akcióhoz.

A város egy

Keserű följajdulás jelent meg nemrégiben Postaláda rovatunkban. A Gyöngytyúk utcából jött a levél, teli sóhajjal. Első helyen azt fájlalta, hogy esős időben bokáig érő sarat kell taposniuk az embereknek — akárcsak a Tündér, a Nádás, vagy az Ósz utcában. Ha kisüt a nap — ebből porfelhő lesz. De a közvilágítás is igencsak pisla... Szó, ami szó, ezen nincs sok vitakoznivaló Orosz Lajosnéval, aki papírra vetette panaszait. Eddig igazat magam is tanúsítom, minthogy egy időben közeletem kötelességem volt, hogy éppen e körzet krónikus bajainak szószólója legyek. Amiért most mégis feleselni akarok vele, az csupán a kommentárja. Még pontosabban az a „meggyőződése”, hogy a Gyöngytyúk utca és környéke lakossága azért nem részesült mindeddig a városfejlesztés áldásaiból, mert: egyrészt a külvárosok a tanácsnak mostohagyerekei, millióival csak a Belvárost kényeztetik; másrészt mert: akiknek kötelességük lenne ráfigyelni a külvárosra, maguk nem taposnak sárban.

Tehát hogy fölmondja valaki ezt a leckét, meg nem róhatom érte — kinek mi ráj, azt tapogattja. És tárgyi tartalomban egy hang ez Móraváros szízenéseivel. Alsóváros és Hattvas szörfölődéseivel. Dorozsma, Szőreg, Tápé és Algyó panaszos üzeneteivel. Ha ugyanis peremkerületekről beszélünk, nem a levélben szereplő három utcáról van szó, hanem szinte minden területéről a városnak, amely a Nagykörúton kívül fekszik. Kezembem vettem egy dokumentumot (a városi tanács tavaly októberben nagy felelősséggel tárgyalta a peremkerületek ellátottságát és fejlesztési elképzeléseit), ebben van egy térkép. Eppen 15 nagyobb városrészt sátróztak be rajta, mint peremterületet. A jó tájékozottság érdekében fel is sorolom: Észak-Újszeged, Szőreg, Rókus, Móraváros, Alsóváros, Ságvártelep, Mihálytelek, Hattvas, Gyárlár, Algyó, Baktó, Petőfitele, Tápé, Béketelep, Kiskundorozsma. Tizenöt „mostohája” van tehát a városnak, hogy a levél szavával éljek.

Nem akarok tényekkel hengerelni — de csukott szemmel panaszoknál sem illendő. Milyen érdek vagy megfontolás tiltja azt a tárgyilagosságot, hogy gondos körülnézés után ítélezzünk? S szabad-e a múlt ismerete nélkül, meg akár más peremterületek gondjainak érzékelése nélkül vádaskodni? Szegeden ugyanis külön története van a peremkerületek iránti figyelemnek. Talán húsz éve is van már, hogy a munkásszolgálat helyzetét vizsgálva, elindult egy tudatos és kötelező folyamat a párt kezdeményezésére. Így jutott vezetékes vízhez már szinte valamennyi városrész: így terebélyesedett a házhálózat; így jutottak el a kiépített utakhoz az autóbuszvonalak a város minden szögletébe. Mekkora akciók bonyolították, hogy megmentsünk városrészeket a belvíz szorongatásaitól! Az utóbbi évtizedben pedig a tanács visszatérően foglalkozik a témával. Legutóbb éppen tavaly októberben hozott újabb határozatot a testület. Szívesen idézem: „Megállapította a tanács, hogy a munkálatok peremterületek ellátottsági színvonalának javítása érdekében tett intézkedések az elmúlt tervidőszakban eredményesek voltak a peremterületi városrészek közműellátása, elsősorban a víz, a burkolt út, a járda és a közvilágítás vonatkozásában jelentősen javult, megközelítette a város egyéb területeinek ellátási színvonalát. Az úthálózat kiépítésével zavartalanabbá vált a tömegközlekedés... Az elkövetkező évek feladataként szükségesnek tartja a tanács, hogy az ellátásban levő területi különbségek differenciáltan csökkenjenek, a peremterületek ellátási színvonala közeledjen egymáshoz. Ennek érdekében...” És a határozat előírja: a hatodik ötéves terv készítése közben konkrét javaslatokat kell a tervfeladatok közéiktatni; a peremterületi családiház-építéseket is koncentráltabban kell szervezni, és gondoskodni kell a szükséges alapközművek megépítéséről; meg kell oldani a Holt-Maros és a Holt-Tisza vízminőségének javítását.

Senki ne higgye ennek ellenére sem, hogy mindez csupán akarat dolga. Azt még kevésbé, hogy a Belvárostól el lehetett volna spórolni annyi pénz és kapacitást, hogy azzal beköszözhettek volna a városfejlesztés történelmi sebeit. Mert ilyenekről van szó. Olyan örökségről, amelynek korrigálására még a dinamikus szocialista városfejlesztés menetében is legalább egy évszázadra van szükség. Közműveket építeni ma a világ legdrágább dolga. Milliárdok fekszenek a város alatt. Közműépítés nélkül pedig lehetetlen a külvárosi panaszok generális orvoslása. És bár sokat dicsérik Szeged város-szerkezetét, az újjáépítők fantáziáját — ez sem történt hiba nélkül. Éppen a tanács előtt szerepelt jelentősen olvashatjuk: „A szűken vett Belváros és a sugárutak mentének kivételével a tervezett feltöltést nem végezték el, s így a több mint 3000 egészségtelen, nedves pince- és szuterénlakással peremkerületek alakultak ki a tulajdonképpeni Belvárosban is. Ehhez csatlakoztak 1910 és 1925 között a körtöltésen kívüli... telepek. Szeged tanácsának ez a történelmi és gazdasági örökség tartja folyamatosan napirendi — mint kiemelt várospolitikai feladatot — a peremkerületek ellátottságának javítását.”

Kerekedett már erről a témáról nagy vita jó esztendője tanácsnag beszámolója is a Zalka Máté iskolában. A jelenlevő többség méltányolta a tanács erőfeszítéseit és szándékait. Megértették például azt, hogy peremkerület volt egykor Tarján és Felsőváros is, az Északi városrészt és Rókus mai nagy építkezéseinek színhelye is. Igazán városias környezetet csak dőzerekkel lehet teremteni a süppedt kis házak helyén. A pangó árkok és az emésztőgödörök helyett fűcsatornák, a kormos tűzhelyek helyett gázvezetékek, a főlógató földutak helyett betoncsíkok kellene. Ilyeneket csak nagy sűrűségű lakóközpontokhoz lehet szervezni, igen-igen súlyos pénzalapotokkal. Majdnem kétszáz kilométer földes út van még a városban. Egy teljes ötéves terv minden pénze kevés lenne a kövezésre, ha közben egy új lakást, boltot, orvosi rendelőt, de még egy átterest sem építenék. Nem marad más, mint az állandó törődés és figyelem, ami nem sugározhat egyes városrészekre sem személyi megfontolások alapján — csak a sürgősség és az érdekek legigazságosabb mérlegelése szerint. Ahol a gond súlyosabb, oda kell előbb a segítség. Kohósálok útstabilizálás, járdalaplerakás, az árkok kitisztítása... — körülbelül ezek a gyors segítség követhető formái manapság a tervszerű nagy vállalkozások mellett. És még ezt sem lehet csak úgy „kijárni”, mert testületi megítélésel rangsorol a tanács.

És hát a Belvárosról is néhány szó... Pontosabban arról, hogy a város egy. Egyetlen hatalmas „üzem”, minden részének élni és lélegezni kell. Senki sem híheti komolyan, hogy a lakosság — beleértve a sok szorongatásban élő peremkerületi lakosságot is — elfogadna valami olyasfajta várospolitikát, hogy akkor most minden álljon meg, amíg lesz sáros, utca és nyílt árok valahol! A Belváros nem dísz egy város-szerkezetben. Egész lakóközösség napi életének színtere és szükséglete. Olyan funkciókat lát el, amelyek minden városlakóknak egyformán nélkülözhetetlenek. A közlekedés, a művelődés, a kereskedelem, a közelet száz meg száz funkcióját — az egész városra kiterjedő fontosságát. Hivatalok, közintézmények, tárgyi és szellemi értékek történelmileg kialakult koncentrációja, s egyúttal mindannyiunk városélménye, esztétikai élménye is. Igen, a város egy — benne a Széchenyi tér és a partfal ragyogásával, a Tisza szép kanyarulatával, a Dóm térével, a töltésig futó sugárutakkal, az új városrészek egbe kapaszkodó sziluettjével, Újszeged csöndjével, Tápé hangulataival, a sáros Gyöngytyúk utcával, az „illatozó” Holt-Tiszával... — s minden jelenlegi gondjával és elképzelt jövőjével.

A város egy — s bár lenne egységes a róla való vélekedés, a vele való törődés, az érte vállalt tenniakarat.

Sz. Simon István

Kukoricanevelés

A KGST-országok kukoricanevelési és vetőmagtermesztési tevékenységének az összehangolására kukoricanevelési koordinációs központ alakult kedden Martonvásáron, az MTA mezőgazdasági kutatóintézetében. Az alakuló ülésen az együttműködésben részt vevő országok Bulgária, Csehszlovákia, Lengyelország, Magyaror-

szág, az NDK, a Szovjetunió és Jugoszlávia — képviselői ismertetést hallgattak meg az egymásközi, eddig főként kétoldalú nevelési kapcsolatok eredményeiről, majd megállapodtak az elkövetkező öt esztendő kutatási programjában, s kidolgozták a koordinációs központ idei munkatervét.

A koordinációs tevékenység célja, hogy a részt vevő országok összehangolják a kukoricanevelési és fajtamínősítő munkát, a nevelési alapanyagok felhasználását, egyesítsék anyagi és személyi erőforrásait, s a tagországok sajátos igényeinek megfelelő tenyészidejű hibrideket állítsanak elő.

Pszichológusok tanácskozása

Tegnap, kedden a Tudományos Akadémián tartotta meg küldöttközgyűlését a Magyar Pszichológiai Társaság.

A közgyűlésen döntöttek a belső működést meghatározó alapszabály-módosításról és több mint 140 új tag felvételére kérelmezte. (MTI)